Asszonyoknak

A női munkalehetőségekről

Beszélgetés Sátori Lászlónéval, a nőtanács tagjával

Egyre közelebb érünk ahhoz a dátumhoz, amikor be kell fejeződnie a bányában dolgozó nők kivonásának. Tudjuk, nem kevés asszonyról van szó, akiknek munkát és kenyeret kell biztosítani. Vajon képviseli-e ügyüket szervezetük: a nőtanács? Segít-e gondjuk megoldásában? Elindultunk, hogy megkeressük a nőtanács vezetőit és választ kapjunk kérdéseinkre.

Sátori elvtársnő éppen úton volt, de sikerült rátalálnunk. — Hát vannak olyanok is, akik gondolnak ránk? — sóhajtott és elpanaszolta mindazt, ami a vállát nyomja.

— Nagy a gondunk. Sok asszony vár elhelyezésre. De nincs mód, hova. Beszélgettünk a tröszt vezetőivel, meghallgattak bennünket, támogatásukról biztosítottak, de több még nem nagyon történt. Már lejárom a lábam, hogy becsületet szerezzek a nők szervezetének, hogy kérjék ki a véleményünket akkor, ha új női dolgozó felvételéről van szó. Beszéltünk a kiskereskedelmi, a vendéglátóipari vállalattal stb... A legnagyobb baj, hogy nem ismerik el a nőtanácsot nem tartják fontos szervnek. Ezért nehéz a mi munkánk. Sajnos, előfordult még a bánya-üzemen belül is olyasmi, mint ezt az üzemorvos jelentéséből tudjuk, hogy a vegyesüzem területére nem egy új felvételes női munkaerőt vettek fel az elmúlt napokban. Minek van erre szükség, mikor legalább kétszázra tehető az olyan asszonyok, vagy magányos nők száma, akiknek az éléskamrájuk a boltban van. Mit csináljunk, hogyan harcoljunk azért, hogy a sorozatos ígérgetések végre valósággá váljanak? Nem tudjuk. — Azután szünetet tartott, mint az olyan ember, aki hosszan gondolkozik valamin.

Sátori elvtársnőnek igaza van. Sokan nem ismerik, nem értik meg a sokgyermekes anyák és általában a nők gondjait.

Kérdésünkre, mit igyekeztek javasolni, a következőket válaszolja:

— A tröszt munkaügyi osztályán sürgettük a mosoda felállítását, amely a legényszállóknak és tegyük hozzá, a kórháznak is nyugodtan moshat, s jónéhány asszonynak kenyeret adna. Bolyky elvtárssal történt beszélgetésünk során könnyűipari üzemek beállításához kaptunk ígéretet a segítésre. Szeretnénk, ha a városban létesítenének egy tésztagyár részleget, azonkívül rongyszőnyegkészítő KTSZ-t. Ezzel a kívánsággal mentünk a tanácshoz is, ahol azt ígérték, hogy választ adnak kérésünk teljesíthetőségéről. Még nem kaptunk választ, de tovább is mentünk. A pártbizottságnál fésűsfonodáért harcoltunk. Eddig terjedt a mi javaslatunk. Azóta is megyek mindenüvé, bíztatnak a sikerről, de valahogy nem látom biztosítottnak a körültekintő ügyintézést a nőkkel szemben. Először is azokat kellett volna elbocsájtani, akiknek otthon mezőgazdasági munkalehetősége van, és csak azután hozzányúlni a többi női dolgozókhoz. A második hibát abban látjuk, hogy az üzemek között nincs meg az összefogás, a segíteni akarás. Mivel külön üzemrészt képeznek a termelők és a kiszolgáló egységek, mindegyik harcol a maga régi emberéért. Ez rendben is volna, de hát szociális szempontok is vannak a világon... Igaz, ez már emberség dolga.

És ismét elmereng valahova messze. Hiszen ő megérti a magános nők helyzetét. Mindenki szépen akarja öltöztetni gyermekét, biztonságban tudni a családot, a családi fészket. Gyarapítani, örömet szerezni és segíteni abban, hogy az sikerüljön. Azért megy ő a vezetőkhöz, s bízik abban, hogy valahol meghallgatásra talál. A jelek azt mutatják, hogy a sok kopogtatás sikerrel jár majd. S ha ez valóban így lesz, akkor ez egy kicsit az üzemi nőtanács, s tegyük hozzá, Sátoriné érdeme is lesz. Nem árt meghallani tanulságul azokat a jogos panaszokat, amik beszélgetésünk során elhangzottak. Vegyék komolyan a nők ügyét, a nőtanács szervezetét, mert az csak segítségükre lehet — gondjaik megoldásában. A nőtanács tanítja, foglalkozik a női dolgozókkal. Mostani tervükben a szülői munkaközösséggel való kapcsolat megjavítása áll, valamint az, hogy kiszélesítsék a szabó-varró tanfolyamot. A kultúrház részére érkezett négy darab varrógépet akarják erre felhasználni. Azonkívül kézimunkázni, otthonaink szebbé tételére tanítják a serdülő lányokat, asszonyokat. Fontos feladatot végeznek, és ami legfőbb, ők a legjobb ismerői területüknek. Hallgassák meg, nyújtsanak segítő kezet gondjaik megoldásához.

(Sándorné)

Rendellenes szőrnövés

A rendellenesen növő szőrszálak eltávolítása történhet: időlegesen (átmenetileg), véglegesen.

Az időleges, átmeneti eltávolításról tudnunk kell, hogy a szőrszálaknak minden eltávolítása újabb ingert gyakorol a szőrszálakat termelő hajszemölcsre, aminek következménye a szálak további erősödése lesz. Csak olyan esetben nyúljunk e módszerhez, ha a szőrszálak végleges eltávolítása azok nagy számánál fogva nem oldható meg, vagy pedig más körülmények akadályozzák a végleges szőreltávolítást.

Ha a hajszálak nem erősek és csak sötét színük által zavarnak, akkor helytelen a szálak eltávolítását végezni. Ilyen esetben színtelenítsük, szőkítsük meg a hajszálakat. Színtelenítésre hidrogénperioxid-oldatot használunk.

Ha a szőrszálak olyan erősek, hogy a színtelenítési eljárástól eredményt nem várhatunk, csak akkor alkalmazzuk a szőrszálak időleges eltávolítását. Erre a célra legalkalmasabb a szőrszálak depiláló gyantával való eltávolítása. Ezzel az eljárással sok szálat tudunk egyszerre eltávolítani, de hatása teljesen azonos a csipeszeléssel, s a szálak egy idő után visszanőnek.

A kellemetlen szőrszálaktól végérvényesen csak szakorvos, vagy szakképzett kozmetikus szabadíthat meg, mégpedig kizárólag elektromos kezeléssel. Ezen eljárás nagy gyakorlatot, tudást és türelmet igényel, de az egyetlen végleges és tökéletes megoldás. Ha tehát véglegesen meg akarunk szabadulni kellemetlen szőrszálainktól, ne sajnáljuk az időt és fáradtságot.

H. G.-né, kozmetikus.

A lottó nyerőszámai:

51, 61, 67, 73, 87

A tudományos élet magyar fiai

1862. április 24-én született Beke Manó matematikus. (Meghalt 1947-ben.) Hosszú, munkás életében sokat tett a középiskolai matematika-oktatás színvonalának emeléséért. Az 1886—1896 között az országgyűlés elé terjesztett tanügyi reformok csaknem mind tőle származtak. Felsőbb matematikai tankönyveit módszeresség és világos, könnyen érthető stílus jellemzi. „Differenciál és integrálszámítás" című nagy, kétkötetes munkája, valamint „Determinánsok" című könyve ma sem avult el. Számos tudományos értekezést írt. Mint egyetemi tanár, a középiskolai tanárok több nemzedékét nevelte. A Tanácsköztársaság idején korszerűsíteni igyekezett az egyetemi oktatást. Tevékenységéért a Tanácsköztársaság bukása után felelősségre vonták, és nyugdíjazták. A Bolyai János Matematikai Társulat 1950-ben emlékdíjat alapított, amelyet „Beke Manóról, a kiváló tudósról és a magyar matematikaoktatás egyik mesteréről és úttörőjéről" nevezett el. A díjat azóta a matematikaoktatásban különösen kitűnt tanárok között osztják ki évenként.

Isten és ember előtt

Nyugatnémet film

Martin Lenz világtalan ügyvéd és Maria esküvőjét tartja. Szereti, tiszteli férjét, akivel a háború borzalmas időszakában ismerkedett meg. Maria a háború előtt férjnél volt, de egy bombatámadásnál lakása és kisleánya elpusztult és nemsokára értesítést kapott arról, hogy férje hősi halált halt. Ilyen egyedül, kifosztottan találkozik Martinnal, aki új értelmet adott életének és akinek ő jelentette a boldogságot.

Kelet-Németország egyik városkájában két néni csomagot kap a nyugati zónából. A küldeményben egy képeslapot találnak, melyben meglátják a halottnak vélt Mariat, rokonuk feleségét. Georg is felismeri feleségét és azonnal hozzá utazik.

A törvényszéken találkoznak egymással. Georg megjelenéséről nem szól férjének, de a vak ember rosszat sejt. Az asszony csak barátnőjének, Katherinának mondja el a történteket, de senki sem tud tanácsot adni neki.

Martin egyre nyugtalanabb. Maria közben egy tárgyalás miatt vidékre utazik, ahova követi Georg is, és az éjszakát a szállodai szobában töltik. Georg biztos dolgában, ezért felkeresi Martint, de nem árulja el kilétét. Elmondja esetét és tanácsot kér tőle. Martin elmondja, hogy a második házasság az érvényes, de sejteti, hogy tudja, kiről van szó. Martin biztosítja Georgot, hogy szabadon engedi feleségét.

Elgyötörten indul Martin egy tárgyalásra, ahova Maria késve érkezik. A tárgyalás után a házaspár a bírósági szobába vonul vissza. Maria beszélni kezd, de Martin félbeszakítja, hiszen tudja, mit akar mondani Maria. De téved, Maria nem hagyja el, nem szánalomból, mert az asszony igazán szereti, munkájuk is összeköti őket, s mindkettőjüknek szüksége van egymásra.

Az Isten és ember előtt című nyugatnémet filmet a Szabadság Kultúrotthon február 7-től 9-ig játssza.

Tanácsok a gyermek jelmezbálra

Nagy az izgalom az iskolások között, titokban a mamák is izgulnak. Napokkal ezelőtt már lehetett arról hallani, hogy jelmezbálra készülnek az iskolások. S azért a nagy izgalom, hogy ki milyen jelmezbe öltözzön, ami a gyermekeknek örömet, a szülőknek pedig gondot jelent, s ezért adunk néhány jótanácsot.

Nem kell éppen jelmezt bérelni, vagy vásárolni ahhoz, hogy a gyermekek részt vehessenek az iskola farsangi mulatságán. A meglévő gyermekruhákból ugyanis nagy költség, vagy munka, sőt az eredeti ruha átalakítása nélkül is lehet ötletes jelmezt készíteni. Képeinken ezeket mutatjuk be.

1. GOMBA-JELMEZ. Kisiskolás leányka jelmeze. A fehér, berakottszoknyás szövetruha fölé piros anyagból nagy, kerek „pelerint" szabunk, fehérből pettyeket applikálunk rá. A sapka piros papír, ráragasztott fehér pettyekkel.

2. DOMINÓ. Sötétkék matrózruha fölé vehető, kikeményített fehér vászon „kötény"-szerű jelmez, rágépelt fekete pettyekkel. (Az anyag a „bál" után másra használható fel.)

3. HARANGVIRÁG. Világoskék, vagy rózsaszín selyemruhácska fölé cikk-cakkban kivágott, zöld lüszter vagy vászonpelerint teszünk. Ugyanebből készül a csúcsos sapka, melynek karimája keménypapírból kivágott és a ruhácska maradékával bevont „virág"-forma.

4. KATICABOGÁR. Piros vászonból varrt körgallér, nyak körül húzott (a húzást fekete selyem körgallér takarja el), alul hordószerűen szűkülő. Fekete svájci sapkára drótból, ezüstpapírral bevont csápokat erősítünk. A piros köpenyegen hét fehér vászonpetty jelzi, hogy nem gyerekkel, hanem katicabogárral állunk szemben...

5. JANCSI BOHÓC. Annál szebb, minél tarkább. Tehát legyen a hegyes sapka narancssárga selyemmel bevont papírzacskó, rajta fehér pamutpompon. A kabát: egy meglévő fehér blúz, amelyre ez alkalommal világoszöld taftból fodros gallért és kézelőt teszünk. (Egyenes darabok, dús húzással.) A hétköznapi gombokat narancssárga pamutpompon takarja. A bugyogó: csíkos pizsamanadrág (ehhez a színösszeállításhoz a zöld-drapcsíkos illik), amelyet alul gumival összehúzunk és világoszöld fodorral díszítünk. Fehér pamutpompont erősítünk a cipő pántjára is.

6. CICA-JELMEZ. Barna tréningruhából készül. Ugyanilyen színű anyagból kerek sapkát varrunk, rá két hegyes fület, rózsaszín selyemmel bélelve. A „cica" nyakába óriási rózsaszín masnit kötünk. Fehér kesztyű, fehér zokni és cipő tartozik a jelmezhez — no, meg egy barna anyagból varrt, vattával kitömött kunkori macskafarok.

Úgye, mégsem kerül olyan sokba az egész.

Több, mint 5000 lottó szelvény fogy hetenként

Nagyon sokan kergetik a szerencséjüket. Vannak álmok, amelyek megvalósításához jól jönne egy kis váratlan pénz, no, meg a játék kedvéért is sokan megveszik minden héten a szokott szelvényüket.

Tudott dolog az, hogy a felnőttek is szeretnek izgulni, örülni, csakhogy ez mindig nagyobb kiadással jár, mint a gyermekek esetében. Hogy nem sajnálják a 3 forint 30 fillért, azt láthatjuk abból, hogy a decemberi heti 4000 szelvény február első hetében már 5800-ra ugrott.

De lássuk csak, van-e értelme?

Eddig egy négy találatos szelvény tulajdonossal dicsekedhet a város, aki több, mint 50.000 forintot nyert. A három és két találatosok számát nagyon nehéz megmondani, hiszen a kedvelt játék azért folyik tovább, mert a játékban résztvevők 50—60 százaléka visszanyeri pénzét.

Mivel ilyen nagyszámú a Lotto kedvelőinek száma, az Országos Takarékpénztár várpalotai kirendeltségének vezetői kérték, hogy itt is rendezzenek nyilvános húzást, illetve tárgynyeremény sorsolást.

Igéretet kaptak arra, hogy előreláthatólag április, vagy május hónapban, ha mást nem, hát nyereménytárgy sorsolást fognak tartani Várpalotán.